

steun
prijs
€ 0,20

EXTRA

7-2-2011

Post *in beweging*

TNT: hoe ver- der?

Het is TNT gelukt om zijn reorganisatieplan er door te drukken. Er zijn collega's die hierdoor de moed verliezen en maar afwachten wat er verder over hen heen komt. Maar dat kan en

mag niet het alternatief zijn. De directie zou dat 'afwachten' ook ongetwijfeld gebruiken om de uitbuiting en de intimidatie nog verder op te voeren. Dit hoeft ook niet, als er lessen getrokken worden – gekeken wordt wat er fout ging en hoe dat te vermijden is.

Dat betekent:

- De organisatie van de strijd kan niet overgelaten worden aan vakbondsbestuurders die in feite het beleid van TNT steunen, er alleen wat scherpe kantjes van af willen halen. Acties werden niet effectief gevoerd. Zoals onduidelijkheid over plaats en tijd van acties, stakingen waarbij iedereen thuis achter de geraniums kon blijven zitten, waarbij postbezorgers door moesten werken, geen picketlines, laat staan blokkades van de sorteercentra. Zo moet het dus niet, maar hoe zorg je dat het anders gaat? Alleen door het als werkende mensen zelf aan te pakken! Door als collega's zelf bij elkaar te gaan zitten, zelf je eisen te formuleren en de strijd te organiseren. Dat is niet altijd gemakkelijk. Toch zijn er genoeg voorbeelden, waar werkende mensen dit met succes hebben aangepakt.

- Dat betekent dus niet teleurgesteld uit de vakbond stappen, maar de vakbond waarvan zoveel collega's lid zijn, gebruiken waarvoor hij bedoeld is.

- Daarbij is ook zoveel mogelijk eenheid nodig. Liefst iedereen lid van dezelfde vakbond. Het moet in ieder geval onmogelijk zijn dat een door het management van TNT geïnfiltrerd vakbondsbestuur als dat van de BVPP, de mogelijkheid krijgt om verwarring en verdeeldheid te zaaien door plotseling de acties te stoppen.

- Eenheid is ook nodig met alle mensen die in de postsector werken. Dat wil zeggen van de postbodes van TNT met de postbezorgers van TNT en met de postbezorgers van Sandd, VSP, enzovoorts. Dat is de beste garantie tegen het steeds maar weer tegen elkaar uitgespeeld worden. Die eenheid kan het best bereikt worden door te strijden voor één CAO, maar dan wel op minstens het niveau van TNT Productie. Die CAO noch die eenheid bereik je door te wachten op een maatregel van de regering, dat is nu wel duidelijk geworden.

- Het zal een hard gevecht zijn en daarvoor is een goede organisatie van onderop nodig. Hierbij moet op de werkvloer beslist worden zowel over de eisen als over de acties. Waar collega's bij het opzetten van zo'n organisatie hulp willen, kan steeds een beroep op de Rode Morgen worden gedaan.

OPTIVO

De postwerkers bij TNT werken tegenwoordig via het systeem van OPTIVO. Dat betekent optimalisatie voorbereiding bij de machinale en de handmatige sortering van de post. Hoe ziet dat er bijvoorbeeld uit bij de handmatige sortering? Als sorteerder zit of je sta je voor een sorteerkast tussen gele plakband dat op de vloer is geplakt. De oppervlakte die je ter beschikking hebt is ongeveer 1 meter bij 1,5 meter. Tussen de lijntjes blijven en doorwerken tot een korte slappe bak automatenkoffie met wat collega's voor afleiding zorgt. De post uit de blauwe bakken moet in de postvakken bij de straatnummers die horen bij de wijk. Daarna pak je de rode bakken post. De post die daarin zit is voorgesorteerd en gescheiden door gele kartonnen. Daar moet de post uit de blauwe bakken, die nu in de postvakken zit, tussen. Dan gaan de elastieken eromheen om vervolgens in de posttas voor de postbodes en postbezorgers te verdwijnen. Daarop moet dan een pak Huis Aan Huis folders of wel HAH. 'Aan het niet bestellen van HAH zijn consequenties voor de medewerker verbonden', deelt TNT iedereen dreigend mee.

Terwijl iedereen flink aan de bak moet om alle post weg te werken, staat op het prikbord bij het werktempo voor de dag: 'rustig' – zodat iedereen zou denken: 'dit is normaal'.

Een paar dagen later valt een brief in de bus: 'de resultaten van 2010 zijn slecht'. Kort daarop volgt een teamoverleg met als hoofdmenu OPTIVO: de wijken worden steeds krappere gesteld. Dat betekent bijvoorbeeld dat je over een te sorteren wijk waar je een uur voor nodig hebt, nu nog maar 35 minu-

ten mag doen. Hetzelfde geldt voor de besteltijden op straat. Hetzelfde werk doen in minder tijd. Maar meer betalen: 'ho maar'. In plaats daarvan worden duizenden ervaren postbodes ontslagen en komen postbezorgers die voor het minimumloon werken ervoor in de plaats. Zonder echt te zijn ingewerkt. Zonder vast arbeidscontract en met een teamcoach die orders van 'hogehand' heeft gekregen om iedereen te bespieden: 'praat je niet met collega's', 'haal je de norm', 'haal de lege postzakken niet zelf op, want dan praat je weer met een andere collega'. Bij het teamoverleg zegt iedereen dat de nieuwe tijden volstrekt onhaalbaar zijn. OPTIVO-verzet, dat is er nodig!

Vreeman-rapport: wurgmoord met voorbedachten rade

Op 11 januari komt Vreeman met zijn voorstel over de arbeidsvoorwaarden in de postbezorging. Bij de privatisering van PTT-post – TPG – TNT was betere service en lagere prijzen door concurrentie het argument. In werkelijkheid wilde de staat met de privatisering winstgevendende beleggingen bieden aan de grote kapitalisten. Om de winst te vergroten, verslechtert TNT de arbeidsvoorwaarden. Om dat mogelijk te maken, schafte de staat het postmonopolie af. De nieuwe concurrenten hielden zich niet aan hun afspraak om geleidelijk meer vaste contracten tegen minstens het wettelijk minimumloon aan te bieden. De regering had afgesproken de bedrijven te verplichten om al per 1 januari 2011 hun bezorgers een arbeidsovereenkomst aan te bieden. De regering stelde oud-vakbondsbestuurder Vreeman aan om een 'oplossing' te zoeken. Hij komt met een oplossing – slecht voor de postmensen, goed voor de postbedrijven. Die krijgen tot 1 januari 2014 de tijd voordat zij 80% van hun postbezorgers een arbeidscontract moeten aanbieden. In die drie jaar heeft TNT de waardevolle CAO-banen vervangen door onderbetaalde rechteloze deeltijdbanen. Dan is de privatisering volledig geslaagd voor TNT. Zo werkt het staatsmonopoliekapitalisme. De staat gebruikt adviezen van een ex-vakbondsbestuurder om negentiende eeuwse toestanden erdoor te drukken. De postwerkers moeten hieruit lessen trekken - op zichzelf vertrouwen en de eigen kracht organiseren - en samen met hun buitenlandse collega's, die dezelfde strijd tegen afbraak voeren.

Neem een abonnement op de Rode Morgen

- 0 jaarabonnement € 6,80
- 0 steunabonnement € 11,35
- 0 gratis proefabonnement 3 nummers

Betaling na ontvangst van een acceptgirokaart.

Vul de bon in, uitknippen en opsturen naar:
Rode Morgen, Postbus 51245
3007 GE Rotterdam

Of via email: redactie@rodemorgen.nl

U kunt natuurlijk ook bellen:
010-4199054

kijk op: www.rodemorgen.nl

NAAM.....

ADRES.....

POSTCODE/WOONPLAATS:

.....

Neem contact op met Post in Beweging:
pib@rodemorgen.nl - 7-2-2011